

2009 7-1**Anmeldelse af prisstigning til Energitilsynet****Bevisvurdering**

Et privat forsyningssselskab anmeldte i 2001 en prisstigning til Energitilsynet. Flere år efter blev det opdaget at der manglede et korrekt udfyldt tarifblad vedrørende denne prisstigning på selskabets sag hos Energitilsynet. Det var uklart hvad der var baggrunden for denne mangel. Energitilsynet mente at manglen måtte skyldes Energitilsynets forhold. Energiklagenævnet lagde derimod til grund at selskabets anmeldelse af prisstigningen ikke havde været vedlagt et korrekt udfyldt tarifblad, og at prisstigningen derfor var ugyldig.

Forsyningssselskabet klagede til ombudsmanden over nævnets afgørelse i sagen. Ombudsmanden var enig med myndighederne i at tarifbladet var en gyldighedsbetingelse. Ombudsmanden var dog ikke enig i Energiklagenævnets vurdering af beviserne i sagen. Han lagde bl.a. vægt på at forsyningssselskabet havde fået en bekræftelse på at Energitilsynet havde modtaget anmeldelsen med flere tilhørende dokumenter, herunder tarifbladet. Forsyningssselskabet havde derfor ikke haft grund til at sikre sig yderligere bevis for at tarifbladet var blevet sendt til og modtaget af Energitilsynet. Der var desuden forhold som ombudsmanden mente var af betydning for sagen, men som Energiklagenævnet ikke havde inddraget ved vurderingen af sagen.

Ombudsmanden henstillede derfor til nævnet at foretage en ny vurdering af sagen.

Ifølge Energiklagenævnets afgørelse førte det manglende tarifblad til at prisstigningen var ugyldig. Ombudsmanden pegede på at nævnet ikke havde vurderet hvad konsekvensen af ugyldighed var i denne sag, og kom med nogle bemærkninger i den forbindelse. Ombudsmanden henstillede til nævnet at det – i det omfang det blev relevant – inddrog det han havde anført, ved nævnets fornyede vurdering af sagen.

(J.nr. 2008-2291-324).

Ombudsmandens udtalelse

"Energiklagenævnet og Energitilsynet har siden 2002 behandlet en kæde af sager om fastsættelse af tariffer mv. hvor parterne har været de samme som i

19. december 2009

Aftaler

2.1

Almindelige emner

3

Erhvervsret

2.3

denne sag, nemlig (A) (forsyningselskabet) på den ene side og (B) (storkunden) på den anden side.

Min behandling af sagen vedrører alene myndighedernes vurdering af om det må lægges til grund at (A)'s anmeldelsesblanket, der blev sendt til Energitilsynet den 31. juli 2001, var vedlagt et korrekt udfyldt tarifblad.

Jeg er ikke enig i den vurdering af beviserne i sagen som Energiklagenævnet har foretaget. Det har jeg redegjort nærmere for under pkt. 2 nedenfor. Jeg har på den baggrund henstillet til Energiklagenævnet at foretage en ny vurdering af sagen.

Energiklagenævnet lagde til grund at tarifbladet ikke blev indsendt, og at forhøjelsen af den faste del af tariffen pr. 1. august 2001 derfor var ugyldig. Energiklagenævnet ses dog ikke at have foretaget en nærmere vurdering af hvad konsekvensen heraf skulle være i denne sag. Jeg henviser til pkt. 3 nedenfor. Jeg har henstillet til Energiklagenævnet at overveje det jeg har anført under pkt. 3, i forbindelse med nævnets fornyede vurdering af sagen – i det omfang det måtte blive relevant.

1. Tarifbladet var en gyldighedsbetingelse

Myndighederne er af den opfattelse at (A) – ud over anmeldelsesblanketten – skulle indsende et tarifblad med oplysninger om den forhøjede faste afgift for (B). Hvis tarifbladet ikke var vedlagt anmeldelsesblanketten, var tarifforhøjelsen ugyldig.

Jeg har ikke grundlag for at anfægte denne opfattelse, der heller ikke er blevet bestridt af (A). Jeg har lagt vægt på følgende regler mv.:

§ 21, stk. 1 og stk. 3, i varmforsyningsloven (lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 om varmforsyning) havde ved myndighedernes afgørelser i sagen følgende ordlyd:

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af § 20 og § 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af miljø- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

...

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

...'

§ 21, stk. 3, i den dagældende lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 om varmeforsyning havde samme ordlyd.

Af Energitilsynets vejledning om anmeldelse til Energitilsynets offentligt tilgængelige register fremgår bl.a. følgende:

'Drejer anmeldelsen sig om forbrugsafgifter, faste afgifter, tilslutningsafgifter eller andre priser eller om betalingsbetingelser, skal der vedlægges et komplet sæt af de priser og betalingsbetingelser, der gælder for den angivne ikrafttrædelsesdato. Det er altså ikke tilstrækkeligt at vedlægge et enkelt prisblad eller en udskrift af det afsnit, der er ændret.'

Jeg har på den baggrund lagt til grund at det var en gyldighedsbetingelse at tariffbladet blev indsendt.

2. Bevisvurdering

En endelig stillingtagen til om (A) indsendte tariffbladet da det sendte anmeldelsesblanketten til Energitilsynet den 31. juli 2001, forudsætter en bedømmelse af de foreliggende beviser i sagen, eventuelt suppleret med forklaringer fra vidner. En endelig konstatering af om tariffbladet er sendt til Energitilsynet, vil ikke kunne gennemføres inden for rammerne af en ombudsmandsundersøgelse, men må ske ved domstolene. Det skyldes at ombudsmandsinstitutionen ikke er egnet til at afklare et bevisspørgsmål som det foreliggende fordi ombudsmanden – ligesom Energiklagenævnet – behandler klager på et skriftligt grundlag.

Min bedømmelse af sagen er altså begrænset på samme måde som den prøvelse Energiklagenævnet (og Energitilsynet) kunne foretage i sagen.

Energiklagenævnet har – inden for denne begrænsning – foretaget en vurdering af beviserne i sagen. Ud fra de oplysninger jeg har, er jeg ikke enig i denne bevismæssige vurdering. Jeg har uddybet baggrunden for min opfattelse i det følgende.

2.1. Bevissikring

Energiklagenævnet har lagt afgørende vægt på at det omhandlede tariffblad ikke (længere) findes på (A)'s sag i det offentligt tilgængelige varmeprisregister. Mens Energitilsynet mente at dette skyldtes en fejl fra tilsynets side, vurderede nævnet at tariffbladet ikke var blevet indsendt sammen med anmeldelsen af 31. juli 2001.

Energiklagenævnet har i afgørelsen af 3. marts 2008 henvist til at (A) hverken i forbindelse med Energitilsynets eller Energiklagenævnets behandling af sagen er fremkommet med dokumentation for at (A) havde indsendt tarifbladet til Energitilsynet den 31. juli 2001.

Det antages da også normalt at det er afsenderen af et brev der bærer ansvaret for at brevet, herunder eventuelle bilag, når frem til modtageren. Dette udgangspunkt har dog ikke betydning i denne sag idet Energitilsynet den 15. august 2001 kvitterede for at have modtaget bl.a. tarifbladet sammen med anmeldelsen af 31. juli 2001. (A) havde derfor heller ikke grund til at sikre sig yderligere bevis for at tarifbladet var blevet indsendt.

Jeg mener i den forbindelse ikke at (A) burde have opdaget at tarifbladet ikke lå på registersagen. Jeg henviser til at hverken Energitilsynet eller (B) var opmærksomme på at tarifbladet ikke lå på (A)'s sag i det offentligt tilgængelige register. Det blev første gang nævnt i Energitilsynets afgørelse af 25. september 2007.

2.2. Kraftvarmeforsynings brev af 26. juni 2002

Energiklagenævnet har også lagt vægt på at (A) i et brev af 26. juni 2002 til Energitilsynet udtrykte tvivl om hvorvidt materialet 'fra sidste år 1/8-01' indeholdt de fornødne oplysninger.

Energiklagenævnet har lagt til grund at (A) med brevet tilkendegav at (A) var i tvivl om hvorvidt anmeldelsen af 31. juli 2001 var vedlagt de fornødne oplysninger, herunder tarifbladet.

Jeg mener dog der er tvivl om baggrunden for og betydningen af indholdet af det nævnte brev.

Energitilsynet skrev den 12. februar 2003 til (A) at forhøjelsen af den faste afgift først var blevet korrekt anmeldt med brevet af 26. juni 2002.

(A) har dog i breve af 26. februar 2003 og 11. august 2005 til Energitilsynet forklaret at brevet af 26. juni 2002 blev sendt fordi (A) var i tvivl om hvorvidt alle oplysninger var vedlagt da tarifferne blev genanmeldt pr. 1. august 2001. Brevet henviste altså ikke til den oprindelige anmeldelse.

Det er i øvrigt ikke bestridt at (A) – ligesom andre (...) – foretog en genanmeldelse på nye blanketter i forbindelse med en omstrukturering i Energitilsynet. Energitilsynet har desuden i udtalelsen af 20. november 2007 til Energiklagenævnet skrevet at tilkendegivelsen i brevet af 12. februar 2003 var baseret på en ufuldstændig gennemgang af (A)'s anmeldelser.

Energiklagenævnet ses dog ikke at have inddraget det som (A) har anført, i sin vurdering af sagen.

2.3. (A)'s anmeldelsespraksis i øvrigt

(A) kommenterede Energiklagenævnets afgørelse af 6. marts 2008 i en e-mail af 14. marts 2008 til nævnet. Under henvendelsens pkt. 4 påpegede (A) at selskabet alle andre år havde anmeldt korrekt, og at (A) som ét ud af 14 selskaber netop var gået igennem Energitilsynets regnskabsscreening uden bemærkninger. Under henvisning hertil rejste (A) spørgsmålet om hvorfor det netop i 2001 ikke skulle have anmeldt korrekt.

Energitilsynet bekræftede (A) oplysninger i sin udtalelse af 7. april 2008 til Energiklagenævnet.

Energiklagenævnet afviste den 16. juni 2008 at genoptage sagen. Nævnet har ikke forholdt sig til de ovennævnte forhold, og jeg må forstå det sådan at nævnet ikke mener at de har bevismæssig betydning.

Jeg mener imidlertid at (A)'s oplysninger er med til at skabe en formodning for at der blev anmeldt korrekt – også i 2001. Denne formodning kan selvsagt afkræftes, men jeg mener ikke at nævnet kan undlade at inddrage disse forhold i den bevismæssige vurdering.

2.4. Opsummering

Jeg er på flere punkter ikke enig i den vurdering som Energiklagenævnet har foretaget. Der er desuden forhold som jeg mener er af betydning for en bevismæssig vurdering af sagen, men som nævnet slet ikke har inddraget.

På den baggrund har jeg henstillet til Energiklagenævnet at foretage en ny vurdering af sagen i lyset af det jeg har anført under pkt. 2.1-2.3 ovenfor.

3. Retsvirkningen af en eventuel mangelfuld anmeldelse

Som det fremgår af pkt. 1 ovenfor, er jeg enig i at det var en gyldighedsbetingelse at tariffbladet blev indsendt sammen med anmeldelsen af 31. juli 2001.

Retsvirkningen af ugyldighed i forholdet mellem to parter er efter de obligationsretlige regler at der som udgangspunkt ikke kan støttes ret på forholdet. Det vil i dette tilfælde sige at (A) som udgangspunkt ikke kunne støtte ret på de anmeldte priser pr. 1. august 2001.

Betydningen af at en anmeldelse er ugyldig efter varmforsyningslovens § 21, stk. 3, er nærmere beskrevet af Pernille Aagaard og Bent Ole Gram Mortensen i Varmeforsyningsloven med kommentarer (2003), s. 155 f. Der er omtalt

en række eksempler fra praksis som viser at retsvirkningen af at en betingelse ikke er blevet anmeldt, ikke altid er at betingelsen ikke kan håndhæves over for forbrugeren. Det gælder navnlig hvis en sådan retsvirkning fører til at forbrugeren slet ikke skal betale for en ydelse der er blevet leveret. Når der er tale om prisforhøjelser, er det imidlertid naturligt at man falder tilbage på de tidligere (korrekt anmeldte) priser for varmen.

Den netop nævnte omtale af praksis nævner ikke den situation hvor det er usikkert om der blev foretaget en korrekt anmeldelse. Den foreliggende sag er imidlertid rejst fordi der er tvivl om hvorvidt tarifbladet blev indsendt. Energitilsynet og Energiklagenævnet har truffet modstridende afgørelser efter en bevurdering hvor det ikke har været muligt at foretage en sikker konstatering af om tarifbladet blev – eller ikke blev – indsendt.

Hertil kommer at Energitilsynet og sagens respektive parter alle har handlet ud fra en forudsætning om at den udmeldte forhøjelse blev anmeldt korrekt, herunder at tarifbladet blev indsendt. Der blev først rejst tvivl om den formelle anmeldelse af prisstigningen længe efter den 1. august 2001 hvor de nye priser trådte i kraft.

Energiklagenævnet lagde til grund at tarifbladet ikke blev indsendt sammen med anmeldelsen, og traf afgørelse om at prisstigningen som følge heraf var ugyldig. Energiklagenævnet ses imidlertid ikke at have foretaget en nærmere vurdering af hvad konsekvensen af ugyldighed skulle være i denne sag, herunder af om det kunne tillægges betydning at det var usikkert om tarifbladet blev indsendt, og at parterne indrettede sig efter at tarifbladet var indsendt.

Jeg har overvejet om det skyldes at nævnet normalt ikke foretager en vurdering af hvilke konsekvenser det har at der foreligger ugyldighed efter varmforsyningslovens § 21, stk. 3. Det er dog ikke mit indtryk ud fra den beskrivelse af praksis der fremgår af uddraget af den kommenterede varmforsyningslov som jeg har henvist til ovenfor.

Jeg har på den baggrund henstillet til Energiklagenævnet at overveje det jeg har anført under pkt. 3, i forbindelse med nævnets fornyede vurdering af sagen – i det omfang det måtte blive relevant.

Jeg har ikke herved taget stilling til om der var andre forhold end det manglende tarifblad der kunne føre til at tarifforhøjelsen ikke kunne håndhæves i forhold til (B).

Jeg har bedt Energiklagenævnet om at underrette mig om sagens videre forløb. Jeg foretager mig imidlertid ikke mere i sagen medmindre jeg hører fra (A) igen.”

Sagsfremstilling

Denne sag vedrører spørgsmålet om hvorvidt A foretog behørig anmeldelse af en forhøjelse af B's faste afgift pr. 1. august 2001. Myndighederne traf i 2007 og 2008 afgørelse om dette spørgsmål. Hovedpunkterne i forløbet frem til disse afgørelser er gennemgået i det følgende:

A skrev den 26. marts 2001 til B bl.a. at A's bestyrelse havde besluttet at nedsætte den variable udgift til 64 øre. Til gengæld ville B's samlede faste afgift (abonnementsafgift og målerleje) blive hævet til 300.000 kr. Det fremgår af sagen at den faste afgift på dette tidspunkt var ca. 30.000 kr.

Det fremgår af akterne at B protesterede mod forhøjelsen i et brev af 10. april 2001, og at der efterfølgende var en række møder, brevveksling og forhandling mellem parterne om prissætningen.

I et brev af 31. juli 2001 til Energitilsynet anmeldte A priser mv., herunder den forhøjede faste afgift for B, til ikrafttræden den 1. august 2001. Energitilsynet bekræftede den 15. august 2001 at det havde modtaget materialet, og skrev bl.a. følgende:

"I henhold til regler for anmeldelse af priser mv., skal der ved prisanmeldelse vedlægges følgende bilag:

Oversigt over de herefter gældende priser og afgifter – Tarifblad
Beregningsgrundlag (budget) for de fastsatte priser
Regnskabsskema for afvigte varmeår
Skema A i udfyldt stand
Budgetskema jfr. Cirkulæreskrivelse af 21.07.1992

Virksomheden mangler at indsende følgende bilag, som bedes indsendt hertil inden 2 uger:

Budgetskema 2001/2001"

Budgetskemaet for 2001/2002 blev efterfølgende indsendt.

I et brev af 26. juni 2002 til Energitilsynet skrev A's forretningsfører at han "... godt kunne komme i tvivl om hvorvidt der i mit materiale fra sidste år 1/8-01 er medsendt prisen på 2 storforbrugeres faste udgifter, som fremgår af skemaerne...". Han angav derfor de faste afgifter separat i brevet.

Energitilsynet skrev den 12. februar 2003 følgende til A:

”Det skal i øvrigt bemærkes, at den forhøjede målerleje tidligst kan håndhæves overfor forbrugerne, når denne er anmeldt til Energitilsynets register, hvilket er sket A’s brev af 26. juni 2002 til Energitilsynet.”

Ifølge Energitilsynets senere udtalelse af 20. november 2007 til Energiklagenævnet indgik brevet af 12. februar 2003 i en sag som tilsynet behandlede, vedrørende en tvist mellem B og A om fortolkningen af en leveringsaftale fra 1994. Advokat C blev derfor som advokat for B orienteret om indholdet af brevet til A.

Det fremgår også af Energitilsynets udtalelse af 20. november 2007 at A i et brev af 26. februar 2003 uddybede baggrunden for A’s brev af 26. juni 2002. A’s brev af 26. februar 2003, der var vedlagt tilsynets udtalelse, havde bl.a. følgende indhold:

”Baggrunden for, at vi genanmeldte priser mv. fra 1/8-01 – var jo i forbindelse med omflytningen fra Gas- og varmeprisudvalget, hvor vi forstod man bad os om, at genindsende tidligere indsendte materiale – på de nye blanketter.

Det fremgår i øvrigt af det oprindeligt indsendte materiale – herunder regnskaber, budgetter og prislister og bemærkninger til budgetterne, at vi for storforbrugere opkrævede afgifter for:

(X) kr. 300.000 og
(Y) en ekstra afgift på kr. 150.000

Men da jeg genindsendte materialet, kom jeg i tvivl om jeg der havde fået det hele med endnu engang, idet det samme materiale denne gang som skrevet ovenfor – skulle anmeldes på anden måde.”

Energitilsynet traf den 14. oktober 2005 afgørelse i en sag hvor B havde klaget over A’s prisberegning. Af afgørelsen fremgik det at B i et brev af 6. september 2005 havde inddraget et tilbagebetalingskrav i klagen. Tilbagebetalingskravet vedrørte forhøjelsen af den faste afgift i 2001.

A gentog i et brev af 11. august 2005 til Energitilsynet det der fremgik af A’s tidligere brev af 26. februar 2003 (citeret ovenfor), nemlig at A’s brev af 26. juni 2002 henviste til en genanmeldelse af priserne pr. 1. august 2001.

Energitilsynet henviste i afgørelsen af 14. oktober 2005 B til at afklare spørgsmålet om tilbagebetaling ved domstolene da tilsynet ikke kunne pålægge et (...) at tilbagebetale et beløb som senere viste sig at være opkrævet med urette. Tilsynet mente derfor ikke det havde grundlag for at foretage sig mere i anledning af dette klagepunkt.

Energiklagenævnet ophævede den 24. august 2007 denne del af Energitilsynets afgørelse af 14. oktober 2005 med den begrundelse at tilsynet burde have afklaret om A havde anmeldt den omhandlede forhøjelse den 31. juli 2001 eller den 26. juni 2002.

Energitilsynets og Energiklagenævnets afgørelser om anmeldelses-spørgsmålet

Energitilsynet traf den 25. september 2007 afgørelse om at A's prisforhøjelse var behørigt anmeldt af A den 31. juli 2001. Energitilsynet skrev bl.a. følgende i sin afgørelse:

"Energitilsynet finder imidlertid, at anmeldesskemaet, hvoraf den faste afgift fremgår, sammenholdt med brevvekslingen mellem (A) og Energitilsynet i forbindelse med prisændringen viser, at taksterne har været behørigt anmeldt."

B klagede den 19. oktober 2007 over afgørelsen til Energiklagenævnet. B skrev at B i perioden den 1. august 2001 til den 26. juni 2002 havde betalt for meget for varmen fra A, da B mente at den forhøjede pris for varmen ikke var anmeldt til Energitilsynet for denne periode. B skrev at taksterne først var behørigt anmeldt til Energitilsynet den 26. juni 2002 da der ikke var nogen dokumentation for en tidligere anmeldelse. B henviste i den forbindelse til Energitilsynets brev af 26. februar 2003 til A.

Energitilsynet kommenterede B's klage i en udtalelse af 20. november 2007 til Energiklagenævnet. I udtalelsen skrev tilsynet bl.a. følgende:

"Brevet er akt i Energitilsynets sag (jnr. 3/1322-0101-0196) A. – *Advokat (C) klager på vegne af (X) over aftale om levering af varme.* (X) er en del af (B).

Energitilsynet har gennemgået akterne i denne klagesag for at undersøge om, der i sagen er akter, som understøtter, at der først skulle være sket anmeldelse af prisforhøjelsen ved (A)'s brev af 26. juni 2002. Selve sagen drejer sig om en tvist i forbindelse med fortolkningen af en leveringsaftale mellem parterne fra 1994. (A) uddyber i en akt i denne sag – brev af 26. februar 2003 (bilag 7) – baggrunden for (A)'s brev af 26. juni 2002. (A) anfører heri, at der er tale om en genanmeldelse af tidligere anmeldte oplysninger.

Energitilsynet finder ved den fornyede gennemgang af sagen i forbindelse med den påklagede afgørelse, at Energitilsynets tilkendegivelse i bre-

vet af 12. februar 2003 er baseret på en ufuldstændig undersøgelse af (A).

Sammenfatning

Sammenfattende finder Energitilsynet, at (A) uanset Energitilsynets tilkendegivelse af 12. februar 2003 til advokat (C), har foretaget forskriftsmæssig anmeldelse den 31. juni 2001.”

Energiklagenævnet traf afgørelse den 3. marts 2008. Nævnet skrev bl.a. følgende:

”Energiklagenævnet bemærker, at det utvivlsomt kan lægges til grund, at (A) har indsendt anmeldelsesblanket vedrørende priser dateret den 31. juli 2001 til Energitilsynet. Spørgsmålet er herefter, hvorvidt det kan lægges til grund, at der sammen med anmeldelsesblanketten af 31. juli 2001 tillige er indsendt tarifblad, indeholdende nærmere oplysninger om forhøjelsen af den faste afgift for (B). Tarifbladet er den del af anmeldelsen, der indeholder de priser, som kan gøres gældende over for forbrugerne. Disse priser fremgår ikke fuldt ud af anmeldesskemaet, hvori (A) alene oplyser gennemsnitspriserne for standardboliger. Anmeldelse i henhold til varmforsyningslovens § 21, stk. 1, samt regler udstedt i medfør heraf, kan således ikke anses for behørigt foretaget, hvis tarifbladet ikke har været vedlagt anmeldelsesblanketten.

På det foreliggende grundlag finder Energiklagenævnet at måtte lægge til grund, at tarifblad, indeholdende nærmere oplysninger om forhøjelsen af den faste afgift for (B), ikke har været indsendt til Energitilsynet sammen med (A)’s anmeldelse af 31. juli 2001, og at der således ikke er sket anmeldelse af forhøjelsen af den faste afgift for (B) til Energitilsynet den 31. juli 2001. Anmeldelse til Energitilsynet af (A)’s forhøjede tariffer for (B) kan herefter ikke anses for sket før den 26. juni 2002.”

Herudover begrundede Energiklagenævnet sin afgørelse med at A hverken i forbindelse med Energitilsynets eller Energiklagenævnets behandling af sagen var fremkommet med dokumentation for at A havde indsendt tarifbladet til Energitilsynet den 31. juli 2001. Nævnet lagde også vægt på at A i et brev af 26. juni 2002 til Energitilsynet havde udtrykt tvivl om hvorvidt anmeldelsen af 31. juli 2001 var vedlagt de fornødne oplysninger.

Ved e-mail af 14. marts 2008 anmodede A Energiklagenævnet om at genoptage sagen. I brevet skrev A bl.a. følgende:

”4. Noget helt andet er – hvorfor skulle vi ikke dette ene år have anmeldt korrekt – når vi alle andre år har gjort det og netop som et ud af 14 selskaber fået oplyst at vi gik igennem Energitilsynets regnskabsscreening

uden bemærkninger herunder også med den bemærkning at vi overholder anmeldelsespligten i modsætning til mange værker i Danmark.”

A's oplysninger blev bekræftet af Energitilsynet i en udtalelse af 7. april 2008 til Energiklagenævnet.

Nævnet afslog ved afgørelse af 16. juni 2008 at genoptage sagen. Energiklagenævnet skrev at A ikke var fremkommet med oplysninger om nye faktiske omstændigheder af en sådan væsentlig betydning at der var en vis sandsynlighed for at sagen ville kunne få et andet udfald. Energiklagenævnet fandt heller ikke at der var påvist mangler ved nævnets afgørelse af 3. marts 2008.

Den 9. juli 2008 klagede A til mig. I brevet skrev A at Energiklagenævnet måtte have begået en fejl i nævnets sagsbehandling. Af A's brev fremgik det at A havde modtaget en kvittering på anmeldelsen, og A var derfor uforstående over for Energiklagenævnets afgørelse af 3. marts 2008.

Den 1. september 2008 bad jeg Energiklagenævnet om en udtalelse i anledning af A's klage af 9. juli 2008. Nævnet afgav sin udtalelse den 25. oktober 2008 hvoraf det fremgik at nævnet henholdt sig til sine afgørelser af 3. marts 2008 og 16. juni 2008. Nævnet skrev at "Energiklagenævnets afgørelse af 3. marts 2008 om, hvorvidt det på baggrund af sagens faktum kan lægges til grund, at (A) den 31. juli 2001 har foretaget behørig anmeldelse af forhøjelsen af den faste udgift for (B), er udtryk for en skønsmæssig vurdering af navnlig bevismæssig karakter".

Herudover skrev nævnet at sagen har karakter af en partstvist mellem A og B, og at der af denne grund efter nævnets opfattelse må stilles anderledes krav til graden af sandsynliggørelse af om der er foretaget behørig anmeldelse.

Jeg sendte udtalelsen til partshøring hos A den 30. oktober 2008. A fremkom ikke med yderligere bemærkninger til sagen.

Jeg sendte den 2. september 2009 en kopi af A's klage af 9. juli 2008 og af Energiklagenævnets udtalelse af 25. oktober 2009 til B og bad om B's eventuelle bemærkninger til sagen. I et brev af 29. september 2009 skrev B til mig at B i det hele kunne henholde sig til bemærkningerne i nævnets udtalelse.

På baggrund af min udtalelse af 19. november 2009 traf Energiklagenævnet den 3. maj 2010 afgørelse om at genoptage sagen.

Energiklagenævnet foretog en ny gennemgang af sagens omstændigheder og traf den 1. december 2010 igen afgørelse i sagen. Energiklagenævnet vurderede fortsat at Energitilsynet først den 2. juli 2002 havde modtaget en korrekt anmeldelse af forhøjelsen af den faste tarif for B. Ifølge Energiklage-

nævnets afgørelse var forhøjelsen derfor ugyldig i perioden fra den 1. august 2001 til den 2. juli 2002 med den virkning at A i denne periode kun kunne opkræve den tidligere anmeldte tarif.

Jeg skrev den 15. december 2010 til Energiklagenævnet at jeg på det foreliggende grundlag ikke foretog mig mere i sagen.